

grafi, som seksuelle afvigere var i besiddelse af, i et vist omfang kunne forebygge sædelighedsforbrydelser over for børn. Der var imidlertid ikke entydigt belæg for dette synspunkt.

Herudover blev der peget på risikoen for, at en legal omsætning af børnepornografi ville blive afløst af et sort marked, muligvis endog med en tendens til øget nyproduktion af børnepornografi.

Efter Straffelovrådets opfattelse var der en betydelig tvivl om, hvorledes man skulle vurdere og afveje argumenterne for og imod en nykriminalisering på dette område. Det drejede sig om hensyn, som var vanskelige at sammenligne, og som rummede flere usikre skøn over de faktiske virkninger, en lovregel kunne ventes at få. Rådet ville dog efter en samlet vurdering ikke afvise, at det kunne være berettiget at lægge hovedvægten på hensynet til beskyttelse af børn mod misbrug i forbindelse med fotografiske optagelser, og man fandt derfor ikke grundlag for at udtale sig imod en kriminalisering, jf. nærmere Folketingstidende 1979/80 (2. samling), tillæg A, sp. 1780-88.

Spørgsmålet om at kriminalisere køb eller besiddelse af børnepornografisk billedmateriale i videre omfang blev ikke nærmere debatteret under Folketingets behandling af lovforslaget. Man var derimod meget opmærksom på spørgsmålet om nytteeffekten af et forbud mod udbredelse af børnepornografi som middel til at nedsætte og forebygge det seksuelle misbrug af børn i forbindelse med optagelser.

2.4. Ved lov nr. 252 af 16. juni 1980 blev § 235 herefter indsat i straffeloven. Efter denne bestemmelse er det strafbart erhvervsmæssigt at sælge eller på anden måde udbrede eller med forsæt hertil at fremstille eller skaffe sig utugtige fotografier, film eller lignende af børn.

Om den nærmere afgrænsning af udtrykket »utugtige« henvises til Straffelovrådets udtalelse, jf. Folketingstidende 1979/80 (2. samling), tillæg A, sp. 1782-85. Herefter må billeder af børn i situationer, som efter deres karakter er omfattet af straffelovens §§ 222, 224 eller 225 (samleje eller anden kønslig omgængelse end samleje) umiddelbart anses for »utugtige«. Derimod vil ikke alle forhold, der omfattes af § 232 om blufærdighedskrænkelser, være omfattet af forbudet mod udbredelse af børnepornografi. Hovedvægten må lægges på, om billedet viser et barn, der deltager i kønsligt forhold, eller et barn, over for hvem der i øvrigt i forbindelse med optagelsen må antages at være foretaget en groft krænkende handling, f.eks. ved at anvende barnet som model for fotografering af kønsdele eller af seksuelt prægede berøringer. Almindelige nøgenbilleder af børn, eksem-

plis under leg på stranden, falder derimod uden for det strafbare område.

2.5. Strafferammen i § 235, der oprindeligt var bøde, blev skærpet ved en ændring af straffeloven i 1989, jf. lov nr. 272 af 3. maj 1989, således at der ud over bøde blev mulighed for at idomme straf af hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. Baggrunden for uddvidelsen af strafferammen var et ønske om på en bedre måde at markere samfundets afstandtagen fra denne forbrydelsestype og samtidig gøre det straffetlige værn mod seksuel udnyttelse af børn i erhvervsmæssigt øjemed mere effektivt. Der henvises til Folketingstidende 1988/89, sp. 1918-20, 2548-64, 8550-51, 8706-07, tillæg A, sp. 2855-72, og tillæg B, sp. 1059-74.

3. *Anbefalinger fra FN, Europarådet og Nordisk Råd.*

3.1. Efter art. 34 i FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder, jf. bekendtgørelse nr. 6 af 16. januar 1992, påtager deltagerstaterne sig at beskytte barnet mod alle former for seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug. Med henblik herpå skal deltagerstaterne især tage alle »passende« nationale, bilaterale og multilaterale forholdsregler for at forhindre:

- »(a) at et barn overtales eller tvinges til at deltage i nogen form for ulovlig seksuel aktivitet;
- (b) at børn udnyttes til prostitution eller andre former for ulovlig seksuel aktivitet;
- (c) at børn udnyttes i pornografiske forestillinger og materialer.«

FN's konvention om barnets rettigheder er for Danmarks vedkommende trådt i kraft den 18. august 1991.

I henhold til konventionens art. 44 har Danmark i august 1993 afgivet en rapport til FN's generalsekretær om de foranstaltninger, der i Danmark er truffet for at virkeliggøre de rettigheder, som er anerkendt i konventionen. Rapportens side 46-47 beskriver opfyldelsen af den konventionsmæssige forpligtelse i art. 34 til at tage alle passende nationale forholdsregler. Der henvises her til, at straffeloven indholder en række bestemmelser, der har til formål at beskytte børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug. Foruden § 235 om forbud mod udbredelse af børnepornografi nævnes §§ 210, 222-223 og 228-229 om seksuel udnyttelse af børn samt § 234 om forbud mod salg af utugtige billeder og genstande til personer under 16 år.

Konventionens art. 34 pålægger ikke deltagerlandene at kriminalisere besiddelse af børnepornografi, og Danmark opfylder således allerede i dag denne bestemmelse.